

Aquest 2011 se celebra la tercera edició de l'Open Memorial Santi Silvas, el torneig internacional de tennis amb cadira de rodes que cada mes de juny organitzem des de la Fundació Tommy Robredo. Impulsar un torneig d'aquesta magnitud (és de categoria ITF2 i, per tant, el més important que es disputa a Espanya) m'omple d'orgull, però també em suposa una gran responsabilitat. Els millors jugadors del món de tennis amb cadira de rodes participen en aquest campionat, que intentem que cada any vagi millorant. Ens agrada que els jugadors s'hi sentin com a casa i que el públic segueixi amb entusiasme el gran nivell de tennis que es pot veure a les pistes del Club Natació Olot on, precisament, vaig aprendre a jugar a tennis sota les ordres del meu pare i al costat del meu amic Santi Silvas. Després que un accident de trànsit el deixés en una cadira de rodes, en Santi va trobar en el tennis l'estímul necessari per tirar endavant. I no es va conformar amb jugar a tennis sinó que, entre moltes altres coses, va impulsar la creació d'una assignatura sobre esport adaptat a la Universitat de Girona i va organitzar diferents tornejos de tennis amb cadira de rodes. Però, malauradament, va morir sense haver pogut organitzar un Open com el que avui porta el seu nom.

A partir de les notes i els contactes que en Santi va deixar vaig decidir crear la Fundació Tommy Robredo i organitzar un torneig de tennis de primera línia. D'això ja fa tres anys i durant aquest temps, a més d'organitzar aquest Open, també hem preparat altres activitats per donar a conèixer l'esport adaptat. Del torneig en destacaria l'alt nivell de tennis que es pot veure, però sobretot el bon ambient que es respira dins i també fora la pista. M'agrada viure els diferents moments del Memorial i poder parlar amb els jugadors, alguns dels quals hi han participat des del primer any. Ens transmeten la seva il·lusió i empena per tirar endavant i planificar nous projectes. Cadascun d'ells, des d'un racó del món diferent, organitza iniciatives per conscienciar la població dels beneficis de la pràctica esportiva en les persones discapacitades. I aquest és precisament un dels objectius de la Fundació que porta el meu nom. Per això, quan la Bàrbara em va demanar que li escrivís una presentació per al llibre que estava preparant em va semblar una proposta excel·lent. Ser capaç de recollir la teva experiència en una obra per donar-la a conèixer a tota la societat és un exemple de superació que no tothom tindria el valor de fer. Per això, aprofito l'oportunitat que m'ha donat la Bàrbara per felicitar-la per haver estat capaç de fer realitat aquest llibre que espero que tingui molt èxit.

Molts ànims i endavant!

Tommy Robredo

